

Sygnatura akt II AKa 33/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Kot (spr.)

Sędziowie: SA Robert Zdych

SA Agata Regulska

Protokolant: Daria Machnik

przy udziale Zbigniewa Jaworskiego prokuratora Prokuratury (...) we W.

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2023 r.

sprawy D. S.

oskarżonego o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 21 listopada 2022 r. sygn. akt III K 170/22

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

I. wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

D. S. został oskarżony o to, że:

w dniu 11 – 12 grudnia 2021 roku we W., w trakcie zbliżenia płciowego, oglądając film pornograficzny, realizując swoje fantazje seksualne, użył wobec J. O. przemocy, w wyniku czego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci perforacji odbytnicy, która doprowadziła do rozwinięcia się wstrząsu septycznego oraz spowodował inne obrażenia czynności narządów ciała w postaci otarć naskórka i podbiegnięć krwawych na całym ciele, rany szarpanej skóry poniżej odbytu, perforacji ściany kanału odbytnicy oraz uszkodzenia zwieraczy odbytu, czym spowodował powstanie długotrwałej choroby realnie zagrażającej życiu, czym działał na szkodę J. O.

- tj. o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 21 listopada 2022 r., sygn.. akt: III K 170/22:

I. w miejsce czynu opisanego w części w części wstępnej wyroku uznał oskarżonego D. S. za winnego tego, że w nocy z 11 na 12 grudnia 2021 roku we W. włożył swoją dłoń do odbytu J. O., czym nieumyślnie spowodował u niej obrażenia ciała w postaci perforacji odbytnicy, która doprowadziła do rozwinięcia się wstrząsu septycznego oraz spowodował inne obrażenia czynności narządów ciała w postaci rany szarpanej skóry poniżej odbytu, perforacji ściany kanału odbytnicy oraz uszkodzenia zwieraczy odbytu, czym nieumyślnie spowodował powstanie długotrwałej choroby realnie

zagrożącej życiu, czym działał na szkodę J. O., tj. przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 156 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 156 § 2 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności zaliczył okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 grudnia 2021 r., godz. 14:40 do dnia 11 maja 2022 r., godz. 14:40, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego D. S. na rzecz pokrzywdzonej J. O. nawiązkę w wysokości 5.000 (pięć tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych numer (...) pod poz. 3, 4, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 na k. 178 akt sprawy;

V. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych numer (...) pod poz. 1, 2 na k. 178 akt sprawy pozostawia w aktach sprawy;

VI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych numer (...) pod poz. 5 na k. 178 akt zwrócił oskarżonemu D. S.;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, zarzucając: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na niezasadnym uznaniu, że D. S. dopuścił się nieumyślnego, ciężkiego uszkodzenia ciała J. O., podczas gdy całokształt ujawnionych okoliczności sprawy, w tym zwłaszcza sposób działania oskarżonego w popełnieniu przypisanego mu czynu, a także charakter relacji z pokrzywdzoną wskazują że działał on z zamiarem wynikowym, a zatem umyślnie, co miało wpływ na treść wyroku poprzez zmianę kwalifikacji prawnej zarzuconego o mu czynu i wymierzenie mu niskiej kary 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższy zarzut, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku:

1) w punkcie I poprzez uznanie, że oskarżony umyślnie spowodował u J. O. opisane w sentencji wyroku obrażenia ciała, czym umyślnie spowodował powstanie długotrwałej choroby realnie zagrożącej życiu pokrzywdzonej i w związku z tym przyjęcie kwalifikacji prawnej ww. czynu z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i za to wymierzenie oskarżonemu kary 5 lat pozbawienia wolności.

2) w punkcie III poprzez orzeczenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej nawiazki w kwocie 7.000 zł;

przy utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku w pozostałym zakresie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Sprowadza się ona w zasadniczej części do teoretycznych wywodów, z którymi trudno się nie zgodzić, nie mniej pozostają one w oderwaniu od realiów niniejszej sprawy. Argumenty odwołujące się zaś do konkretnych ustaleń Sądu I instancji w zakresie strony podmiotowej mają charakter wyłącznie polemiczny. Dość powiedzieć, że Sąd Apelacyjny podziela poddane krytyce przez apelującego ustalenia Sądu Okręgowego i aprobejuje ich uzasadnienie. Trafnie zwrócił Sąd Okręgowy uwagę na to, że oskarżony decyząc o realizacji swojej fantazji seksualnej podjął pod wpływem seksualnego podniecenia, uniesienia podczas fizycznego zbliżenia z partnerką, był przekonany o braku przeciwwskazań dla zdrowia partnerki. Ujrawszy ślady krwawienia natychmiast zaprzestał swoich działań. To właśnie oskarżony zaskoczony tym, w jakim stanie rano była pokrzywdzona J. O. powiadomił służby medyczne. Wreszcie nie można wykluczyć, że pokrzywdzona (choćby z uwagi na stan nietrzeźwości) nie dawała sygnałów w trakcie owego zbliżenia o możliwości powstania tak rozległych obrażeń.

Świadczy to o tym, że oskarżony nie przewidywał i nie godził się na przypisany mu skutek. Trzeba przy tym podkreślić, że dla wykazania umyślności oskarżonego koniecznym jest ustalenie, że świadomością i wolą obejmował wywołanie skutku w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, a tego, żadną miarą skarżący nie uczynił. Oskarżony nadal pozostaje w związku z pokrzywdzoną i opiekuje się nią, co również sprzeciwia się przyjęciu u niego zamiaru spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Możliwość przewidywania następstw określonego działania w związku z dojrzałością sprawcy, co akcentuje skarżący, nie jest wystarczająca dla przyjęcia umyślności, bo charakteryzuje także nieumyślność. Reasumując, prawidłowo Sąd orzekający uznał, że oskarżony naruszył reguły ostrożności wymagane w opisanych okolicznościach i spowodował skutek, który mógł przewidzieć, a to oznacza, że przyjęta kwalifikacja prawna czynu jest prawidłowa.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k.

<i>SSA Agata Regulska</i>	<i>SSA Andrzej Kot</i>	<i>SSA Robert Zdych</i>
----------------------------------	-------------------------------	--------------------------------